

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT MAGASIN

SNASAHÖGARNE I JÄMTLAND. — AMATÖRFOTO.

13DE ÅRG.

DEN 14 APRIL 1912.

NO 29.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

Adm. Sjöforsparre

AXEL BORGSTRÖM.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

De under den nyss tilländalupna månaden verkställda stadsfullmäktigevalen i Stockholm visade en stark förskjutning åt höger. De frisinnade förlorade två platser till detta parti, hvilket visserligen icke är mycket, men som ej heller betyder så litet för en grupp redan förut så decimerad som den frisinnade i Stockholms stadsfullmäktige. Naturligtvis beror denna utgång på många samverkande omständigheter, öfverlägsenheten hos stockholmshögerns valorganisation icke att förglömma. Men bland de viktigare faktorerna ingår otvivelaktigt den starka pansarbåtsvind, som allt från detta års början blåst i huvudstaden, åtminstone inom dess burgnare kretsar. Af en viss betydelse ur denna synpunkt var det, att högern bland sina kandidater räknade Svenska pansarbåtsföreningens ordf., justitierådet Axel Borgström. Då vi här återgifva hans bild, sker det emellertid i hans egenskap att vara en från alla partiernas sida erkänd framstående jurist och kommunalman.

Axel Gustaf Sven Borgström är född å Herrevadskloster i Riseberga socken af Kristianstads län den 17 sept. 1862, son till domänintendenten Märten Borgström och hans maka Thomasine Louise Gierz. Efter att 1880 ha aflagt mogenhetsexamen vid Lunds katedralskola, blef han student vid universitetet därstädes och blef färdig med examen till rikets rättegångsverk i maj 1884, hvarpå han inskref sig vid Skånska hofrätten och begaf sig på sedvanlig tingstjänstgöring, hvilken afslutades med utnämning till vice häradshöfding 1888. Under kortare perioder hade Borgström vid denna tid förordnanden som v. auditör dels vid Norra skånska infanteriregementet, dels vid Skånska dragonregementet, äfvensom såsom borgmästare i Simrishamn. Men huvudparten af sin arbetskraft använde han i Skånska hofrätten, där han genomgick hela skalan af underordnade befattningar — amanuens, notarie, aktuarie, fiskal, sekreterare och adjungerad ledamot, tills han ändtligen 1897 utnämdes till assessor och fem år senare (1902) befordrades till hofrättsråd. Från denna ställning kallades han efter ytterligare fem år (1907) att inträda i Högsta domstolen.

Under hela denna framgångsrika ämbetsmannakarriär visade sig Axel Borgström starkt kommunalt intresserad. Redan 1894 hade han utsetts till ledamot af drättselkammaren i Kristianstad. Tre år senare, 1897 valdes han till ledamot af stadsfullmäkti-

ge därstädes och kvarstod som sådan, tills han vid justitierådsutnämningen lämnade samhället. Följande år (1898) kallades han till ordförandeskapet i drättselkammaren, ett uppdrag, som han likaledes med nit och intresse fullgjorde så länge han var kvar i samhället. Året före sin afflyttning till Stockholm hade han slutligen i Kristianstad valts till stadsfullmäktiges vice ordförande.

Redan dessförinnan hade Borgström tagits i anspråk för det kommunala lagstiftningsarbetet. Medan Sverige 1874 gått i spetsen, när det gällde att åvägabringa en för samtliga ett lands städer gällande byggnadsordning, saknade det alltjämt en lag, som ordnade förhållandet mellan kommunerna och de enskilda vid stadsplaners och tomtindelningars genomförande. Följden blef, att dessa i allt för många fall till väsentliga delar fingo stanna på papperet. Redan 1884 hade visserligen en kommitté tillsatts för att utarbeta förslag till en stadsplanelag, men då detta följande år aflämnades, befanns det icke lämpligt att lägga till grund för lagstiftning. De svenska städernas oerhörda starka utveckling särskildt sedan 1895 gjorde emellertid frågan trängande och 1903 tillsattes i ärendet en ny kommitté i hvilken äfven Borgström fick säte. På denna kommittés arbeten är nu gällande stadsplanelag byggd. Bl. a. måste enligt denna lag vederbörligen fastställd stadsplan omutligt följas, och särskilda bestämmelser med afseende på sättet för byggnadstomternas användande kunna på samma sätt som stadsplan fastställas och få civillags hälgd.

Det dröjde ej länge, förr än justitierådet Borgström indrogs äfven i huvudstadens kommunala lif. Redan 1909 utsågs han till ledamot i stadsplane-kommissionen och samma år valdes han till ledamot af Stockholms stads drättselnämnds första afdelning. Följande år befordrades han till ordförande i drättselnämnden. År 1910 valdes han ock för första gången till ledamot af stadsfullmäktige (i andra valkretsen, omfattande Klara och Kungsholmens församlingar) och insattes som suppleant i beredningsutskottet. Under den tid han tillhört huvudstadens kommunalrepresentation har han redan förvärvat sig högt anseende för sina gedigna inlägg i debatten.

I Svenska stadsförbundets styrelse intager Borgström vice ordförandeplatsen.

BEATRICE DICKSON.

Den 31 mars fylde en af vårt lands främsta på nykterhets- och den kristliga kvinnorörelsens område, fröken Beatrice Dickson i Göteborg sextio år.

Cecilia Eliza Beatrice Dickson är nämligen född den 31 mars 1852, sondotter till grundläggaren af den yngre Dicksonska släktgrenen och yngsta barn till grosshandlaren James Dickson och hans maka Eleonore Willerding.

Sin första stora sociala insats gjorde hon på nykterhetsområdet. Åren 1882—83 hade hon med sin moder vistats i London och där lärt känna blåbandsverksamheten. Sedan redaktör Oscar Eklund på hösten sistnämnda år infört "blå bandet" till Sverige som nykterhetssymbol, beslöto fru och fröken Dickson igångsätta en nykterhetsverksamhet med denna symbol till föreningsmärke. För detta ändamål anordnade de jämte godsägaren Axel Dickson, en broder till Beatrice, den 2 januari 1884 ett möte för trädgårdsarbetarne på den i Örgryte utanför Göteborg belägna egendomen Öfverås och stiftade här "Öfverås blåbandsförening". Denna växte mycket snabbt och uppnådde snart ett medlemsantal af fyra hundra medlemmar. Fröken Dickson inne-

hade sekreterarebefattningen i densamma i femton år och höll de flesta föredragen vid mötena, som ägde rum två gånger i månaden. Föreningen bär nu namnet "Sveriges första blåbandsförening."

Redan mycket tidigt blef fröken Dickson övertygad om nödvändigheten att mera än förut inrikta nykterhetsverksamheten på kvinnorna: bland dessa vore alkoholbruket i stigande. Redan 1886 bildade hon sålunda en särskild blåbandsförening för fabriksarbeterskor, den första i sitt slag i Sverige, och tog 1894 jämte sin moder och några andra intresserade damer initiativ till "Svenska kvinnors evangeliska nykterhetsförbund", det första kvinnliga nykterhetsförbundet i vårt land. Fröken Dickson har nedlagt ett stort arbete för detta förbund och tack vare sin mindre vanliga framställningskonst och sitt brinnande intresse förstätt afvinna den bildade klassens kvinnor en förställe för nykterhets-saken, som de tyvärr dessförinnan i blott alltför många fall saknat. Och som hon i nykterhetsrörelsens tjänst gjorde insatsen af sin personliga kraft, sparade hon, när det gällde, ej heller sin förmögenhet. Därom kunna nykterhetsvännerna i Göteborg och landet rundt

bära mångfaldiga vittnesbörd.

En annan, med nykterhetsrörelsen nära besläktad social verksamhet, som haft förmånen af fröken Dicksons aldrig svikande stöd, är den, som angifves med bokstäfverna K. F. U. K. — "Kristliga föreningen för unga kvinnor". I Göteborg har den henne att tacka för eget tak och ett intresse som aldrig väjt för uppoffringen af personlig kraft. Af stor betydelse för den svenska rörelsen i dess helhet har varit det framstående sätt, hvarpå fr. Dickson representerat den på de internationella kongresserna.

Församlingshyddorna är en annan religiöst-humanitär verksamhet i Göteborg, som fröken Dick-

Foto. Bourn, Gbg.

Kliché: Bengt Silfvergarne.

FRÖKEN BEATRICE DICKSON.
60 år den 31 mars.

son kraftigt understödt och som lämnat rika resultat.

Härtill kommer en omfattande enskild välgörenhet, utöfvad i det tysta och aldrig pockande på offentligt erkännande, men icke dess mindre för väl känd att vid ett tillfälle som detta helt böra förbigås.

Af Göteborgs stadsfullmäktige har fröken Dickson insatts som deras representant i Aktiebolaget Göteborgssystemets styrelse där hon med intresse deltagit i de reformer i bränvinshandteringen, som utmärkt dettas verksamhet under de senare åren.

På sextioårsdagen hade fröken Dickson undanbedt sig alla uppvaktningar och personliga hyllningar. En mängd telegram vittnade emellertid om minnesgod hägkomst.

MODELLEN. FÖR HVAR 8 DAG AF GUSTAF ULLMAN.

IN VÅN ALRIK, den unge målaren, släpade tjänstaktigt fram den ena väldiga portföljen efter den andra, öppnade dem och utbredde deras innehåll på golvet, på bord och möbler. Hela hans ganska rymliga atelier fylldes af skisser och teckningar.

— Du har varit oerhördt flitig, sade jag: — men hvarför gömma på alla dessa skatter?

— Åh, invände han med den värdiga, fast litet bittra anspråkslöshet, som var honom egen: — det är så litet, som verkligen blifvit färdigt. Jag är väl inte heller färdig själf ännu. — — Jag hade intet annat svar än att uttrycka min lifliga beundran för många, många af hans arbeten. Han smålog och hans iriluftsriska, kraftiga ansikte liksom lys-tes upp af sol.

— Det gläder mig, sade han lugnt: — och välj nu precis, hvad du helst kan vilja ta! — Han hade lofvat mig någon duk som gifva till tack för ett par små tjänster, jag haft nöjet göra honom.

Frikostigt lyfte han ett par ganska stora och mycket vackra landskap i olja upp i mitt knä. Jag satt i valet och kvalet, men hade efter en stund så när beslutat mig för en käck kuststudie, då något helt annat plötsligt föll mig i ögonen. Det var ett hörn af ett kvinnoporträtt, som stack fram under högen af en del andra saker.

— Nej, se där! — utbrast jag ofrivilligt och drog fram den lilla duken.

Alrik gjorde en likaså ofrivillig rörelse, som för att raskt rycka den ifrån mig. Men han häjdade sig och sade med underligt tonfall:

— Det där, — det är ingenting.

— Är det ingenting! — Jo, jag tackar, jag. — Jag såg ett visserligen ofullbordadt, men bedärande vackert kvinnohufvud, med klar, hvit hy, rikt guldbrunnt hår under en bredskyggig, mossgrön hatt, mot löst uppstruken, varmt röd bakgrund. I detalj fattades nog en hel del, ögonen och munnen hade blott antydts, dock med en uttrycksfullhet i ansatsen, som måste fångsla.

— Detta vill jag ha!

— Hvad skall du med det. Det är inte färdigt.
— Nej, jag ser det, men det gör mindre. Hur kunde du för resten släppa taget med ett så präktigt lofvande arbete?

— Hm. Ja, det hade sina särskilda orsaker. Men som det nu är vill jag inte gärna lämna det ifrån mig.

— Vill du absolut inte?

— Nej, helst inte.

— Det måtte också ha — sina särskilda orsaker.

— Hm. Ja.

Vi tego båda en stund och jag betraktade Alrik, Alrik porträttet. Han smålog igen, och tillade:

— Men jag kan ju förstås tala om det för dig. Det är bara en liten historia. — —

Jag upptäckte henne en höstkväll på en enklare varietérestaurant. Hon satt ensam vid ett bord, men ett par glas och flaskor visade, att hon åtminstone haft sällskap. Hon såg sig omkring, halft spejande, halft utmanande, men ju längre det led, och också med märkbar oro. Hon tycktes mig så egendomligt oskyldig och hjälplös i denna minst sagt brokiga omgifning, så att man bara därför kände sig frestad att erbjuda henne sitt beskydd. Men — det var inte bara därför, som jag slutligen gjorde det.

— Nej, visst —.

— Nej, det slog mig, hur underbart hon skulle göra sig som modell till en tafla. — Det där härliga, rika, matt guldkimrande håret! Den där hyn, som ädelt porslin, men med varm, lefvande glans i blekheten! De dunkelt blågröna ögonen, litet ängsligt stora, — och den friska munnen, med sitt skiftande leende. — Nå, hvad tjänar det till att beskriiva —! Han ryckte på axlarna. Jag inföll:

— Jag förstår så väl. Jag ser henne.

Och jag pekade på duken framför mig.

— Ah! Där ser du ingenting af detta. Nej. Det kunde kanske ha blifvit något, — om jag fått fullbordadt det. Men jag arbetar ju så sakta, se bedröfligt långsamt.

— Och du fick inte fortsätta, fast du hunnit så långt?

— Nej. Det satt hårdt åt, innan jag fick börja.

— Alltnog, jag vågade mig fram till henne, strax före stängningsdags och undrade, om hon tillät en

Efter porträtt.

Kliché: *Beutl* Skulptorsparre.

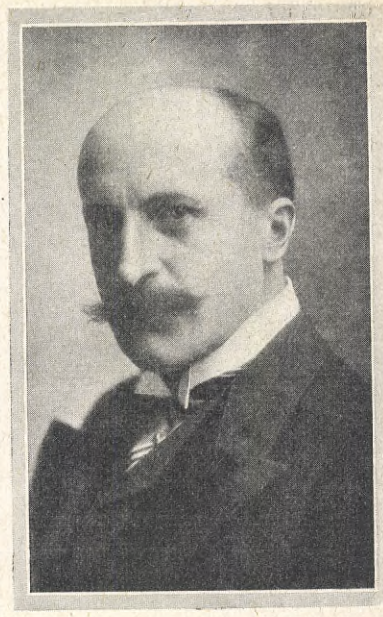
Vid Svenska beskickningen i Berlin har i dagarne ministerskifte ägt rum, i det envoyén E. B. Trolle blifvit utnämnd till landshöfding i Östergötlands län efter grefve L. Douglas som afflyttat till Stockholm såsom Riksmarskalk. (Se portr. i n:r 14). Till envoyé i Berlin har blifvit utnämnd grefve A. F. Taube.

T. v.:

GREFVE A. F. TAUBE.
Nytänänd till *envoyé extraordinaire* minister och *plenipotentiarie* i Berlin. F. 53, minister i Berlin 1900, utrikesminister 09—11. Biografi o. helsidesporträtt i ärg. XII:38.

T. h.:

E. B. TROLLE.
Nytänänd till *landshöfding* i Östergötlands län. F. 63, minister i Köpenhamn 05, utrikesminister s. ä., envoyé i Berlin sedan 09. Biografi o. helsidesporträtt i ärg. VII:11.

Efter porträtt.

Kliché: *Beutl* Skulptorsparre.

målare att presentera sig. Hon tvekade litet, men sade, att hon i alla fall skulle gå, så att vi ju kunde få följä en stund. Hon hade bjudits ut jämte en väninna, af en herre, en bekant, — och under en paus hade dessa på oförklarligt sätt försvunnit. Hon var bara orolig för betalningen. Den bad jag få åtaga mig. Och så följdes vi åt — —

— Och så börjar historien?

— Hm. — Så fort sig göra lät meddelade jag henne, att hon först och främst som blifvande modell väckt mitt intresse. Det tycktes vara henne rätt likgiltigt, men när jag närmare förklarade, hvad det var, jag särskildt ville be henne om, röjde hon stora betänkligheter. Hon trodde visst, att det gällde några studier i naket. Men äfven sedan jag försäkrat henne, att just i den hatten, den jaquetten, m. m., ville jag måla henne, satt bifallet långt inne. Jag påpekade i artig form, att hon naturligtvis borde betrakta saken som ren, hygglig affär och själf bestämma betalningen per timma vid sittning. Och ärligt sade jag ifrån, att någon snabbmålare är jag inte. —

— Nå?

— Ja, hon gaf med sig, som du själf ser. Jag lade upp porträttet, med en konstnärsglädje, som jag kanske aldrig känt förut. —

— Det kan jag se. —

— Och nog tror jag, — ja, jag är viss därpå, — att hon också på sitt sätt blef mån om arbetets lyckliga resultat. Hon kunde förstås inte undgå att märka min iiver, — hon greps af den, — — men tyvärr kom en dag, då hon missförstod den. —

— Åh! Jag börjar förstå.

— Jag undrar det. —

Alrik tände en cigarrett, sög eftertänksamt ett par bloss, som för att samla tankarna kring det säregna minnet.

— Nu var det kanske inte enbart rent måleriskt, denna lilla varelse fängslade mig. För att hålla hennes väsen levande, spelande och vaket bad jag henne oftast prata under sittningarna. Om sig själf, om sitt umgänge, om hvad som kunde falla henne in. Det gick litet trögt i förstone, fast hon hade både apelsiner, cigaretter och lätta drycker till hands bredvid sig.

— Jaså, — det syns inte på taflan! — dristade jag mig att skämta.

— Taflan? — snäste Alrik: — det är ingen tafla. Och det syns inte. Det behöfdes egentligen inte heller. Hon fick snart nog målföret i gång — och jag fick mera till lifs än jag anat. Och rimligtvis måste jag ju både hysa och visa en smula deltagande. Något annat, mera, kände jag ej. —

— Jaså. Inte?

— Nej. Dock hade hennes blick och min vid dessa öppenhjärtiga samspråk något alldeles särskildt att säga mig just såsom konstnär — och jag lockade henne kanske längre, än jag bort. I uppriktighet, menar jag.

— Jag förstår.

— Hm. — Jag måste se dessa stora barnaögon lysa och denna otroligt kvinliga mun skälftva i löje eller nära gråt, — hon hade ju både lustiga och sorgliga saker på hjärtat. Jag måste det, — för att åstadkomma det konstverk, hvar till hon inspirerat mig, bara som företeelse.

Alriks cigarrett hade slocknat. Han tände den på nytt och bjöd mig en. Jag tackade, utan att tänka. Jag fruktade att med en rörelse slita tråden, som hans erinring spann.

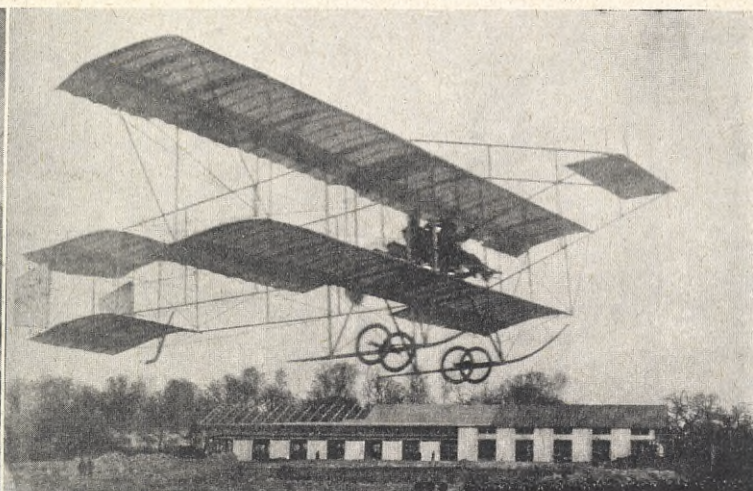
— Hon var utmärkt tålig som modell. Men, på samma gång — alltför liflig, ibland. Efter hand tycktes det mig, att hon glömde, hvar för hon kom till mig, hvad det var, hon hade hos mig att göra. Så nödgades jag en gång handgripligen — nå, mycket mildt, förstås — rätta hennes ställning, hufvudets lutning, ena armens läge. Då grep hon plötsligt min hand, hårdt, hett, och kved: — Alrik, Alrik, se inte på mig så där, tag inte i mig så där... jag, jag älskar dig för mycket!

— Hm.

— Hm, ja! Hvad skulle jag svara och göra? Jag sade blott: lilla barn, det var inte alls meningen. Hon reste sig, helt tyst, skenbart lugn, och kom inte tillbaka. Jag har aldrig sett henne sedan.

— Jaså, det var historien, sade jag efter en stund: och därför kan jag inte få den här skissen?

— Som du säger. Sedan hon försvunnit, har jag icke kunnat göra något så pass bra. Jag vill gärna ha den kvar — till dess hon kommer tillbaka.

U. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF. LÖJTNANT DAHLBECK FLYGER MED PASSAGERARE öfver Ladugårdsgårde den 31 mars. T. v.: löjtnant D. i sitt Bristolplan. Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm Gbg.

Efter fotoavst. EN SCANIA-VABIS LASTAUTOMOBIL PÅ PROFTUR FÖR ARMÉFÖRVALTNINGEN. Kliché: Bengt Silfverparre.

I afsikt att underkastas fältmässig afprofnig, har en 2-tons Scania-Vabis lastautomobil 18/24 hkr i dagarne anträdt en långtur om ca 1,900 km. genom Uppland—Norrländ—Dalarne—Stockholm. På uppdrag af Arméförvaltningen medföljer kapten A. Thuresson, å vår bild iförd pålser.

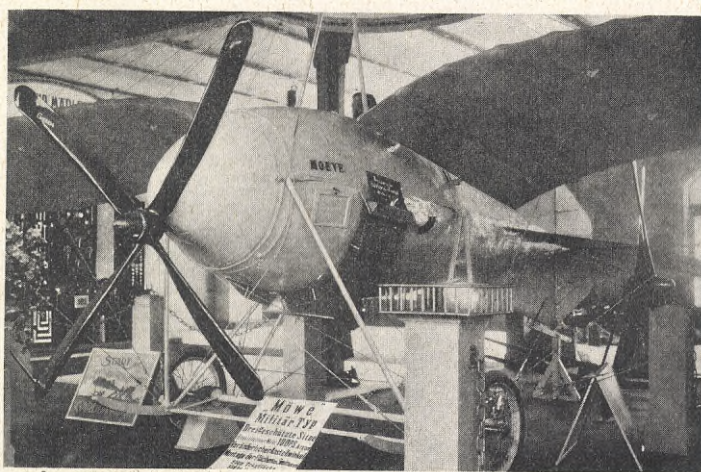
Ett nytt vandringspris för Olympiska spelen har ankommit till Stockholm och utgör Lord Westbury's vandringspris till segrare i den individuella lerdufveskjutningen. F. n. är mr Ewing i Canada innehafvare af priset.

Den 3 april öppnades i Berlin den första Tyska aeroplanutställningen. Den hade en en hel nyheter att visa och det framhålls att Tyskland numera icke står någon annan nation efter heller inom detta område. De utställda pansarklädda krigsmaskinerna intresserade särskildt.

Efter fotoavst. Kliché: Bengt Silfverparre.

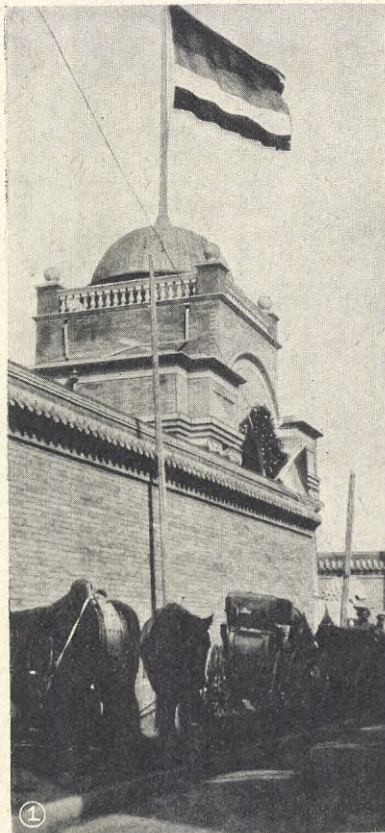
7. v.: NYTT VANDRINGSPRIS TILL OLYMPISKA SPELEN.

FRÅN DEN FÖRSTA AEROPLANUTSTÄLLNINGEN I BERLIN: Skottsåkeri aeroplan från Garudaverken.

ÖGONBLICKSBILDER FRÅN OROLIGHETERNA I PEKING.

TRE KORRESPONDENSER MED FOTOGRAFIER FRÅN LANDSMÄN.

①

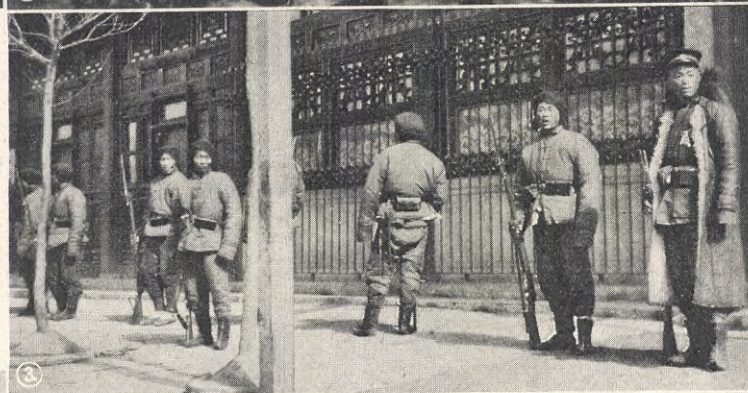
Peking den 10 mars. Från E. Nordström vid Postministeriet i Peking.

Telegrafan har redan förkunnat huru president Yuan Shi Kais soldater gjorde myteri på kvällen den 29 februari, plundrade och brännande i 2 dagars tid. Hela Peking förutom kejsarstaden, hvar portar och murar bevakades af det kejsarliga gardet — 10,000 man starkt — brandskattades. Hela gator med rika affärshus brändes ned. Under upphörligt aflossande af skott hemsöktes hus efter hus. Det gällde

②

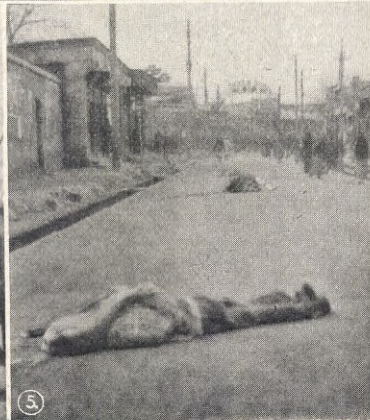
1. WAI-WU-PU, utrikesministeriet och pres. Yuan Shi Kais residens med republikanska flaggan i topp.
2. PRESIDENTEN YUAN-SHI-KAI och högre ämbetsmän.
3. GENERAL CHIANG-KUEI-TIS SOLDATER PÅ VAKT.
4. KINESISKT KAVALLERI patrullerar genom Pekings gator.
5. PÅ ÖPPEN GATA HALSHUGGNA PLUNDRARE.

③

④

⑤

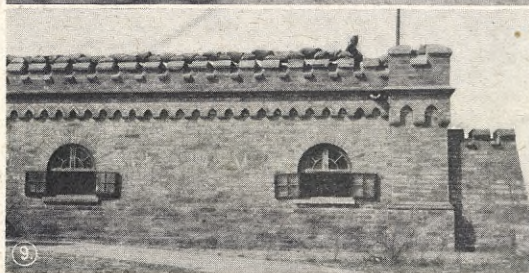
6.

7.

8.

9.

9. TYSKA LEGATIONENS VAKTTORN på stora muren.

6. DE UTLÄNDSKA LEGATIONSTRUPPERNA UPPTÄLLS TILL MARSCH GENOM PEKINGS GATOR.

7. ENVOYÉN WALLENBERG, Sveriges minister, vid barriken utanför den amerikanska legationen. Ministern har med stor kraft utrustat en af kines-myndigheter understödd expedition till undsättning af svenska missionärer.

8. TËTEN FÖR DE UTLÄNDSKA TRUPPERNAS marsch genom Peking.

lif eller död för ägaren. Lämnade han frivilligt ifrån sig sina kontanter och värdesaker skonades han och hans familj — opponerade han sig sköts han på fläcken. Peking liknade ett inferno — ett flammmande bål. Himmelen var blodröd. Luften genljöd af gevärssalvornas smattrande och de olyckligas skrän.

EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

10.

10. AMERIKANSK VAKTPATRULL på muren vid stora porten.

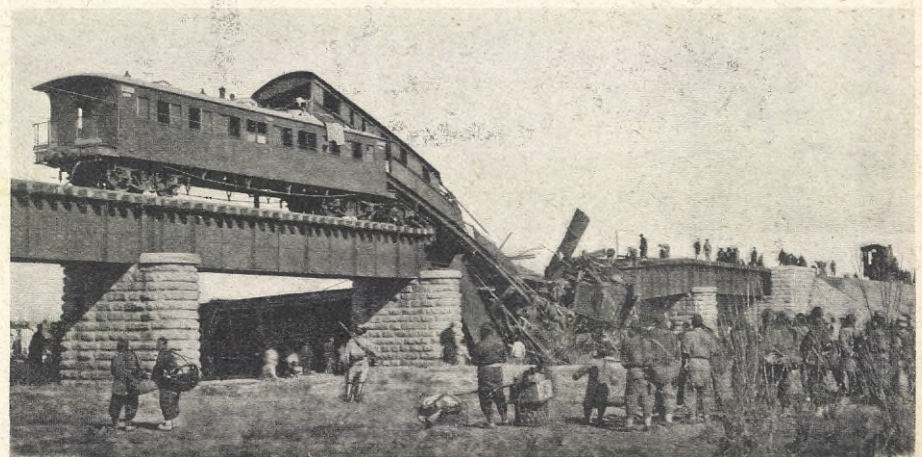
DEN SVENSK-ENGELSKA UNDSÄTTNINGSEXPEDITIONEN FÖR KINA-MISSIONÄRERNA I SHENSI-PROVINSEN. ANKOMSTEN TILL SI AN FI (prov:s hufvudstad) hvarifrån återfärden till Peking skedde med 13 svenska och 19 engelska missionärer: Expeditionens 9 medlemmar äro, fr. vänster å bilden: Keyte, Fairburn, A. de C. Sowerby (exp. ledare), E. T. Nyström, E. R. Long (H. 8 D:s meddelare), Denver-Jones, Ewans, Warrington, W. M. Palmér. (Efter fotografi insänd till H. 8 D. af en deltagare i expeditionen prof. E. R. Long, den 22 mars. Fotografier från envoyén Wallenbergs undsättningsexpedition äro under väg.)

T. h.: JÄRNVAGSBRO NÄRA SHAN-HAI-KUAN. SPRÄNGD AF REVOLUTIONÄRER DEN 3 FEBR. Tolf människor dödades och 23 sårades, hvarjämte 13 vagnar och 1 tender totalt förstördes. — (Efter fotografi insändt till H. 8 D. af lokomotiv-inspektören vid de kejserliga jernvägarne C. O. Engström den 21 mars.)

Patruller från legationsvakterna samt en af främlingarne bildad frivillig skyddskår voro hela natten ifrigt sysselsatta med att trotsande faran bringa hjälp och eskortera utanför legations-kvarteret boende utländska familjer i säkerhet inom dess murar.

Först med solens uppgång upphörde skottlossningen, men plundrandet fortsattes i stor utsträckning. Natten mellan den 1 och 2 mars upprepades samma spektakel. Först den 2 mars, sedan större delen af de upproriska trupperna aflägsnat sig från Peking med sitt byte, vidtoges åtgärder att återställa ordning. General Chiang-Kuei-ti tilldelades af Yuan Shi Kai oinskränkt makt och hundraden föllo offer för hans omutliga bödelsyx. Hvar helst plundrare påträffades halshöggs de ögonblickligen midt på gatan till skräck och varnagel för befolkningen. I dagar lågo deras stympade kroppar där de föllo, badande i sitt blod och bjudande

(forts. å sid. 460.)

FRÅN NATIONALMUSEUM I.

FÖR H. 8 D. AF INTENDENTEN FÖR NATIONALMUSEI KONSTAFDELNING FIL. D:R LUDVIG LOOSTRÖM.

Nationalmusei intendent har bland annat till skyldighet att hvarje år före utgången af mars månad till kgl. maj:t afgifva berättelse öfver konstsamlingarnas tillväxt och förvaltning under det senaste gångna året. Dessa berättelser, som föreligga i tryck, ha under de senaste tio åren ständigt inledts med ett beklagande af de alldeles otillräckliga utrymmesförhållandena i museet. Redan 1902 hette det, att det dåvarande tillståndet är ur utrymmessynpunkt ohållbart och att en tillfredsställande lösning af denna fråga vore redan under den närmaste framtiden af högsta behöfvat påkallad. Sedan dess har klagovisan ständigt gått i crescendo. I den i dagarna afgifna berättelsen öfver tillväxten under år 1911 läses för tionde gången, att frågan om ökad utrymme för statens, i Nationalmuseum förvarade konstsamlingar fortfarande är oföst, med det vemodsyllda tillägget: Vål vore, om dessa missförhållanden blefve under den närmaste framtiden afhjälpta, hvilket förklaras vara ett alldeles oeftergiftigt villkor för museets utveckling.

Har den första sidan i dessa årsberättelser således ej varit ägnad att bereda konstvännen någon glädje, så ha ofta de följande varit af ett mera hugnesamt innehåll. Särskildt gäller detta berättelsen för år 1911. Redan på den andra sidan får man det glada budskapet att museivänliga människor under årets skänkt 55,800 kronor i reda penningar till samlingarnes ökande; och läser man vidare, så finner man, att värdefulla gåfvor af konstverk under året tillströmmat i mängd. 1911 har således, kan man säga, varit ett nådens år för Nationalmuseum. Ty af de 604 nummer, hvarmed samlingarna då ökats, hafva 520 inkommit såsom gåfvor.

Det är denna rika skörd som vi här skola med ord och bild något belysa, för att i sammanhang härmed påpeka ett och annat af särskildt intresse rörande gåfvorna. Vi göra

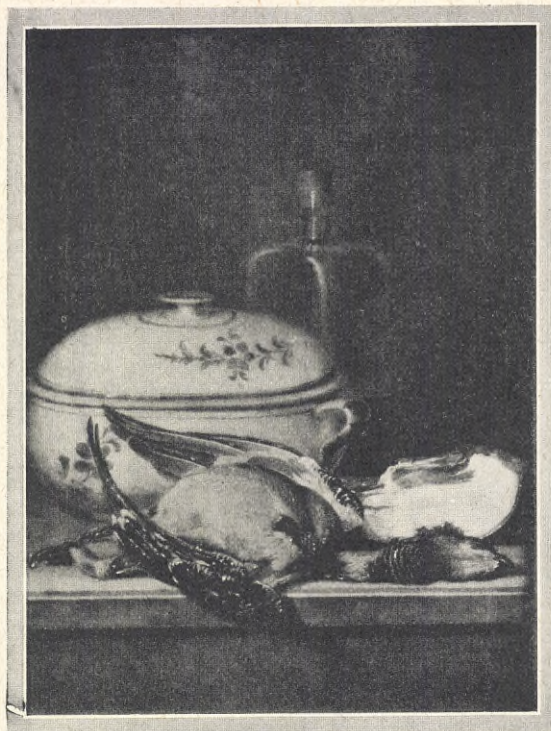
H. 8 D:R STOCKHOLMSFOTOGRAF. Kliché: Bengt Silfverparre.
MADONNAN MED KRISTUSBARNET OCH DEN LILLE JOHANNES. Oljemålning af Piero di Cosimo († 1521)

då början med den lilla madonnataflan, hvilken helt nyligen skänkts af den under året på kronprinsens initiativ bildade föreningen Nationalmusei vänner. Endast en sådan förenings tillkomst talar godt för den popularitet, museet åtnjuter, och det stora ledamotsantalet gifver ökad stöd åt denna uppfattning. Ehuru årsafgiften är satt så högt som till 100 kronor, och den ständiga ledamotsafgiften till 1000 kronor, ha under detta förenings första år 150 personer tecknat sig som ledamöter och 8 som ständiga, hvilket tillfört föreningen ett belopp af 23,000 kronor, som således kunnat under året användas till förvärf af framstående konst- och konstslöjdföremål. Och under de gångna månaderna af 1912 har ledamotsantalet ytterligare ökats med några tiotal.

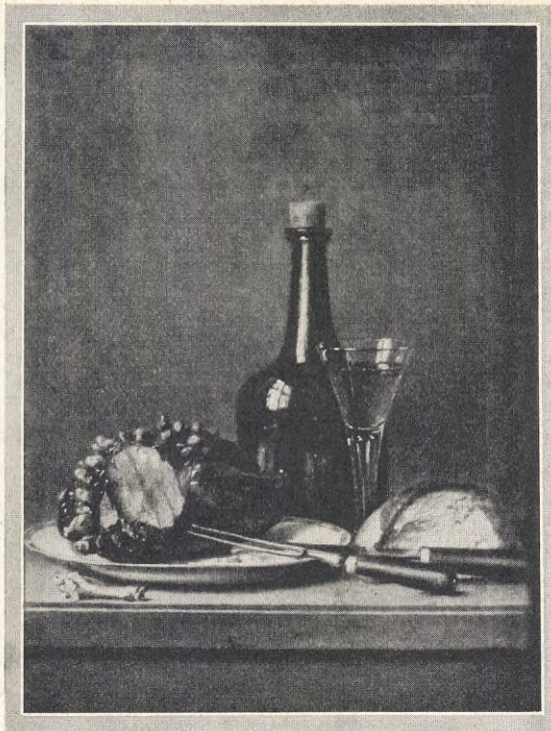
För de sålunda inkomna medlen har föreningen efter samråd med museitjänsteman inköpt dels Ernst Josephsons David och Saul, ett af den värderade konstnärens ungdomsarbeten, måladt i Rom 1878, då han således var blott 27 år gammal, under inflytande af den venetianska konsten, af hvars färgprakt han under dessa år lifligt tilltalades. Taflan är för väl känd genom talrika reproduktioner för att här behöfva i bild återges. Vidare har föreningen förvärfvat en liten temperamålning af den florentinske ungerenässansmästaren Piero di Cosimo († 1521), en samtida således till Rafael. Den framställer (se ofvan) jungfru Maria sittande på en stenbänk i ett landskap. Hon lutar sitt huvud mot det lilla Kristusbarnet som smyger sig intill modern, hvars älskliga, andaktsfyllda ansikte jämte det typiska toskanska sommarlandskapet utgör det mest tilltalande partiet i taflan. I Nationalmusei lilla italienska afdelning fyller den ganska väl sin plats, där den sitter midt på väggen i det nyordnade italienska 1500-talskabinettet, under den likaledes

H. 8 D:R STOCKHOLMSFOTOGRAF. Kliché: Bengt Silfverparre.
LADY MONTAGU. Oljemålning af John Hoppner.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.
FRUKOSTSTYCKE AF PER HILLESTRÖM.

Klitch: Bengt Sjöversparre.
FRUKOSTSTYCKE AF PER HILLESTRÖM.

nyligen förvärfvade förträffliga Kristus-bilden (Pietån) af någon af Giovanni Bellinis mera framstående lärjungar, sannolikast Marco Basaiti.

För de öfriga gåfvorna till tafvelsamingen har museet i främsta rummet att tacka bankiren Carl Adolf Webers arfvingar, vidare framlidne statsgeologen Axel Lindström och arfvingar af grosshandl. Oscar Seippel.

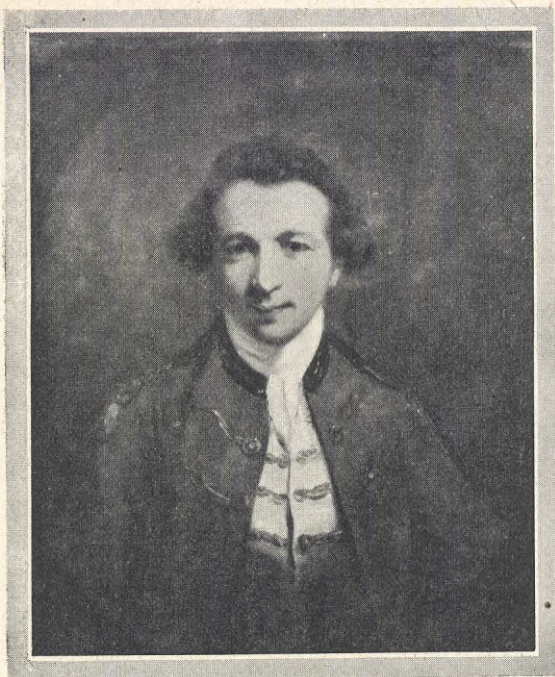
Bankiren Weber var en varm konstvän med fint utbildad smak, uppodlad genom flitiga besök i de förnämsta samlingarna på kontinenten. Sitt konstintresse visade han på flera sätt, än genom rikliga, med varm hand skänkta understöd åt behöfvande unga konststuderande samt åt Nationalmuseum, än genom med god urskiljning gjorda inköp af äldre konst- och konstslöjdiöremål. Också hann han under sin jämförelsevis korta lefnad att till sitt smakfullt anordnade hem i hufvudstaden sammanföra en mängd konstverk, som tala godt för hans omdöme och kännareskap. Hans bortgång kom oväntadt och han efterlämnade intet testamente. Men mer än en gång hade han låtit undfalla sig yttranden, att en del af hans samlingar skulle efter hans död tillfalla Nationalmuseum, och med hängifven pietet mot hans minne förklarade hans närmaste arfvingar — tvänne systrar — att dessa hans önsknings skulle gå i uppfyllelse. Så fick museum, utom ett belopp af 50,000 kronor, ut-

välja femton målningar, däribland flera utsökta miniatyrer, och tjugofem konstslöjdiöremål.

Bland dessa målningar återgifva vi här ett ståtligt dameporträtt, framställande en medlem af den högförnämde engelska ätten Montagu, målad af den engelske konstnären John Hoppner på 1790-talet. Hans specialitet var, såsom vi här kunna se, porträtt af unga damer ur societeten, hvilka hans varma och smältande kolorit och eleganta penselföring gjorde

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.
UTAN CERES OCH BACCHUS FRYSER VENUS. S. E. Rubens-oljemålning.

HERRPORTRÄTT. Af Sir Joshua Reynolds.

minst lika vackra på duken som de voro det i verkligheten. Och därför uppsökte de unga skönheterne så gärna konstnären i hans atelier, och läto måla sig af honom, hvaraf följden för honom blef guld och ryktbarhet. Denna tafla är af särskild betydelse i museigalleriets historia så till vida som den är den första af engelsk konstnär, som där finnes. Under året har ännu en äldre engelsk målning tillkommit, nämligen ett herrporträtt, utfördt af ingen mindre än stormästaren i tidens engelska porträttmåleri, Hoppners förebild, sir Joshua Reynolds, bekant så-

som lärare äfven åt vår fräjdade svenske porträttmålare Karl Fredrik von Breda.

Statsgeologen Axel Lindström samlade hufvudsakligen gammalt porسلin och gravyrer, men äfven en del gamla oljemålningar förekommo i hans samling och bland dem fick museum utvälja tvänne stilleben af Per Hilleström. De framställa små frukoststycken, d. v. s. de förnödenheter, som

Öfver porträtt. Kliché: Bengt Sjöström. LUDVIG LOOSTRÖM, FIL. Ö.R. INTENDENT VID NATIONALMUSEUM.

Författare till den här återgifna uppsatsen. Biografi och helsidesporträtt i årg. XIII: 4.

på 1770-talet ingingo i en välmående och välbärgad mans frukost, först och främst snapsen, såsom man kan se af brännvinsflaskan och supplaset, vidare en limpa, ett stycke fläsk, en späckad orrstek, en plockad fågel, som ännu icke undergått någon behandling af kokerskan m. m. Sådana frukostar får man minsann icke alla dagar. Oaktadt Hilleström förut är representerad i museet genom tretton oljemålningar, voro dessa små smakbitar en välkommen tillökning, såsom visande hans konst från dess bästa sida, ypperliga i koloriten och med fransk elegans å la Chardin i utförandet.

I grosshandlaren Oskar Seipfels efterlämnade samling intogs enligt många mening främsta platsen af en gammal, på trä målad allegorisk scen i katalogen benämnd: Utan Ceres och Bacchus fryser Venus, det vill på ärlig svenska säga: Utan mat och vin kan man ej hålla kärleken varm. Redan i sin år 1886 utgifna katalog öfver i enskilda samlingar i Sverige befintliga taflor af äldre mästare kallade Olof Granberg, som är specialist på äldre nederländska målningar, denna tafla för ett chef d'oeuvre, ehuru han ej ansåg sig kunna med säkerhet afgöra, om den var målad af Jakob Jordaens eller Rubens. Samma komposition finnes i museet i Haag, där den tillskrifves Jordaens som skulle ha målat den efter ett af Rubens år 1622 utfördt original, hvilket därefter söndersågats, då den ena halfvan med Venus och hennes följe (föreg. sid.) kommit till museet i Brüssel, den andra med gumman med kolpannan till museet i Dresden, där de ännu finnas. Huru vårt exemplar ställer sig till denna historia är ej så lätt att säga. Säkrast är att ej vara för säker. Kanske vi göra klokast i att nöja oss med att säga, att det exemplar, som Seippel ägde, är en reproduktion, ty det har åtskilliga svaga punkter, som göra dess egenkap af original tvifvelaktig. Emellertid är den ett mycket godt prof på den riktning i 1600-talets nederländska målningskonst, som hade sina främsta representanter i Jordaens och Rubens. De yppiga kvinnogestalterna hade de gemensamma och likaså den mustiga färgen, ehuru Rubens penselföring hade mera elegans och finess. Och nu må läsaren själf döma.

Forts. i nästa n:r.

Af den i de kungliga konstsamlingarne å K. slottet befintliga *Carl XII-bysten*, utförd i brons 1747 af J. T. Bouchardon, har konungen beställt en afgjutning hos H. Bergmans konstgjuteri.

Vidst. bild: DEN BÄSTA EXISTERANDE PORTRÄTT-BYST AF CARL XII.

Kliché: Bengt Sjöström.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

Forts. från sid. 456.

en hemsk anblick för förbipasserande. Ehuru ingen direkt främlingsfientlig rörelse var att förmärka allarterades hela legationsvakten — ca 3000 man — och förstärkningar beordrades från Tientsin. I afsikt att injaga kineserna respekt och visa dem att vi voro beredda på alla eventualiteter marscherade en trupp på 800 man från dessa vakter — amerikanska, engelska, franska, holländska, italienska, japanska, ryska, tyska och österrikiska — söndagen den 3 och måndagen den 4 mars i fullständig krigsutrustning genom Pekings huvudgator. Effekten var god, ty sedan dess råder lugn i Peking.

Såsom en följd af upproret bland soldaterna i Peking utbröt liknande i Tientsin, Paotingfu med flere städer i norra Kina.

Skadorna för ensamt Peking och Tientsin beräknas till ett hundra millioner kr.

Två européer, en tysk och en engelsman, föllo offer för de mordiska soldaterna och många flere sluppo på ett hår när undan med sitt lif.

OXFORD-LAGET SOM SEGRARE I RODD-KAMPEN mellan de två universiteten, Oxford och Cambridge.

Dessa årligen återkommande täflingar utgöra ett af den engelska sportvärldens allra främsta tilldragelser. Årets täflan ägde rum den 30 mars under stormigt väder, hvarvid Cambridge-båten fylldes af vatten och sjönk. Täflingen förklarades ogiltig och gjordes om d. 1 april, då Oxford åter segrade. Oxford-Universitetet har inalles vunnit 38 segrar Cambridge.

Bilden till vänster:
PRINSEN AF WALES, ENGLANDS KRON-PRINS, vistas sedan 1 april i Paris hos markisen af Breteuil och hans maka.

Besöket kommer att vara flera månader hvilka den unge fursten huvudsakligen skall ägna åt studier. — Den högaristokratiska familjen tillhör de rojalistiska kretsarne och var ett af de franska hem där konung Edvard VII bäst trufdes under sina ofta förekommande besök i Paris. Att Englands blifvande tronföljare under så lång tid uppehåller sig i Frankrike, skall utan tvifvel bidra till att än fastare tillknyta vänskapsbandet mellan de två stormakterna.

Efter porträtt.

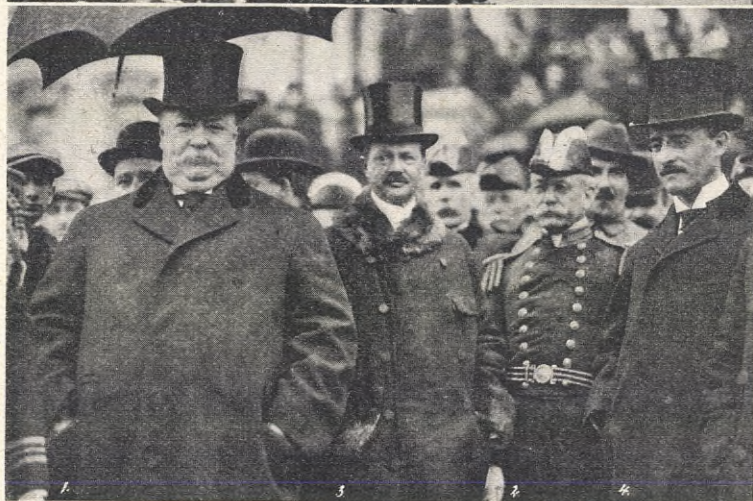
Kliché: Bengt Sjöbergparre.

FURSTEN AF SAMOS, ANDREAS KOPASSIS, som mördades den 23 mars. F. 56 stod fursten under Turkiets öfverhöghet sedan 07, var på sin tid en främstående turkisk embetsman, dessutom populärvetenskaplig författare och en högt bildad man.

Efter fotografi. ITALIENSKT ARTILLERI BESKJUTER OASERNA VID BENGHASI DEN 12 MARS och dödade ett hundratal beduiner.

BESÄTTNINGEN FRÅN "MAINE" JORDFÄSTES.

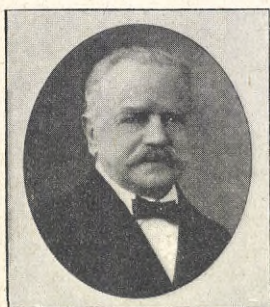
Öfversta bilden: PROCESSIONEN DRAGER GENOM WASHINGTONS GATOR på väg till kyrkogården.
Nedersta bilden: GRUPP BLAND DELTAGARNE, presidenten TAFT (1), amiral SIGSBEE, som var befälhavare å Maine när den exploderade (2), sekreterare Meyer (3), sekreterare Stinson (4).

Det amerikanska slagskeppet "Maine" hvars explosion och undergång i Havanas hamn den 15 februari 1898 blef den direkta orsaken till det emedelbart följande Spansk-Amerikanska kriget har allt sedan dess legat på samma plats där det sjönk, med masttopparna skjutande upp öfver vattnet. Vraket har nyligen tagits upp och forslades den 16 mars ut i öppna hafvet där det högtidligen sänktes. Ombord hade man funnit liken af 64 man af besättningen, hvilka därefter fördes till Amerika för att där jordfästas. Denna akt begicks den 23 mars i Washington under alldeles utomordentliga högtidligheter. Den långa raden af kistor följdes af republikens president, ministrar, ett stort antal högre militärer, utländska maktens representanter m. fl. Kongressen hade ajournerat sig. Presidenten talade och skottsälvor aflössades.

EFTER ORIGINALFOTOGAFIER.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

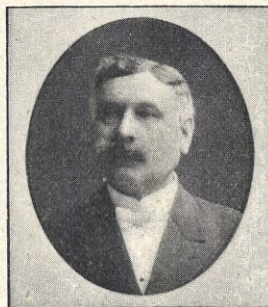
* Data å nästa sida.

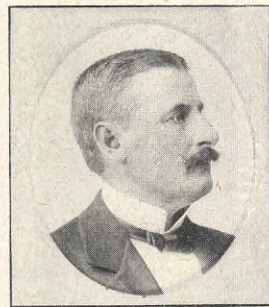
C. H. B. ZETTERBERG.
Godsegare. Kommunalman. —
Sücklinge, Lidingön.
75 år 1 April.

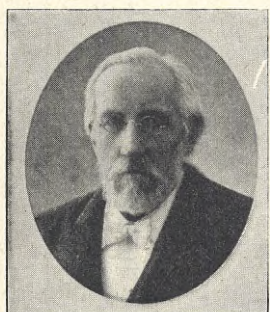
C. H. BECKMAN.
Godsegare. — Sörbylund.
60 år 3 April.*

A. F. SJÖBERG.
Fabrikör. — Gefle.
60 år 3 April.*

J. A. WETTERVIK.
Länsveterinär. — Stockholm.
50 år 28 Mars.*

A. G. KLINGBERG.
F. d. Rektor. — Södertelje.
70 år 10 April.*

G. A. ALSTRÖM.
Folkhögskoleföreståndare. —
Grebbestad. 60 år 30 Mars.*

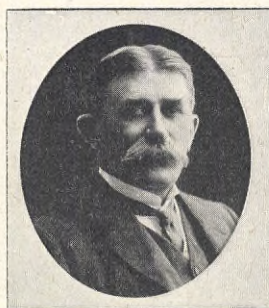
T. ENGSTRÖMER.
Nyttnämnd t. professor vid
Upsala Universitet.*

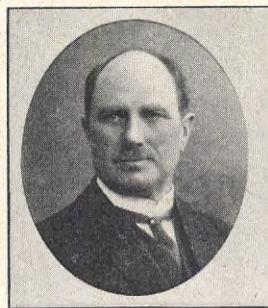
E. M. RODHE.
Nyttnämnd professor vid Up-
sala universitet.*

H. P. FRIEDLÄNDER.
Grosshandlande. — Stockholm.
70 år 7 April.*

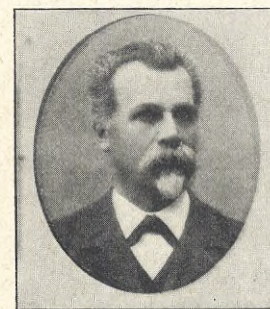
F. W. H. PEGELOW.
Generaldirektör. — Stockholm.
60 år 15 April.*

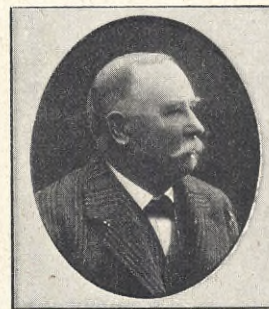
J. A. HERTZ.
Grosshandlande — Göteborg.
60 år 4 April.*

J. S. MONTGOMERY.
Nyttnämnd till öfverste o. chef
f. S. Skånska Infanterireg.*

A. LINDBERG.
Stationsinspektör. — Skara.
60 år 4 April.

C. HELLQVIST.
Verkmästare. — Ämål.
60 år 22 Mars.*

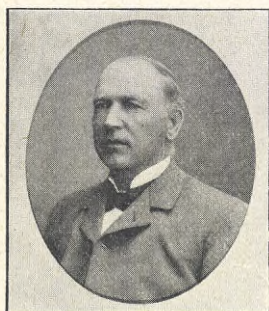
N. A. LINDELL.
Fil. d.r. Folkhögskoleförest. —
Fornby. 50 år 26 Mars.*

E. A. LINDGREN.
V. Häradsh. Not. i Svea hoft.
50 år 1 April.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

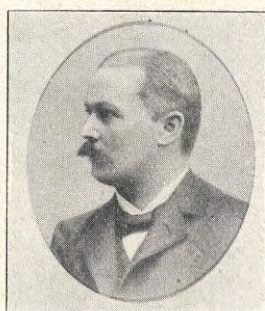
* Data här nedan.

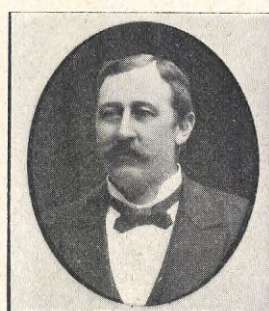
C. JOHANSSON,
Skomakaremästare. Kommunal-
fullm.—Sefle. 60 år 30 Mars.

A. L. ISACSON,
Svensk v. Konsul. — Cognac.
50 år 25 Mars *

C. A. MOSELIUS,
Chef f. P. A. Norstedt & Sörs
bokförlagsexp. — Stockholm.
50 år 31 Mars.

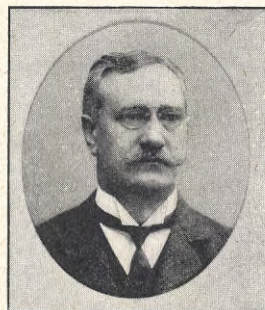
G. OLSSON
Grosshandl. Kommunalordf. —
Heby. 50 år 26 Mars.

C. H. BJÖRCK †.
F. d. Provinsalläkare. — Sthlm.
F. 44. † 1 April.*

V. SVENSON †.
Fabrikör. — Borås.
F. 52. † 31 Mars.*

J. WIREN †.
Redaktör. — Norrtelje.
F. 58. † 2 April.*

C. R. R. SANDBERG †.
Gymnastikdirektör. — S:t Pe-
tersburg. F. 62. † 18 Mars.*

C. H. BECKMAN. Afg. fr. Ultuna Landtbr. Inst. 77, öfvertog efter fädern gården Sörbylund 78. Nämndeman, landstingsman. Led. af styr. i Mössebergs Vattenkuranstalt, revisor i Skarab. E. Bank.

FERDINAND SJÖBERG. Fabrikör o. grosshandlande. Egare af Gelle Ullspinneri o. Trikkafabrik. Ledamot af Gelle stadsfullmäktige o. drätselkammare; led. af styr. i A.-B. Norrlandsbanken, led. af styr. i Gelle stads Sparbank.

JOHN WETTERVIK. Stud. ex. 82, afg. ex. Veterinärinst. 86, stud. v. Vet. högskolan i Berlin. Länsverifier i Stockholms län sedan 98. Verkst. dir. i Kreatursäterförsäkr. bol. Robur, led. af ett tiotal afvelsöreningar m. m.

GUSTAF KLINGBERG. Stud. ex. 60, fil. dr. 69; lektor i Karlstad 72—81, rektor i Strängnäs 81—08. Under vistelsen i Karlstad led. af konsistorium, led. af styr. i elem. lärov. i fl. Framstående läroboksförfattare; hedersledamot af Söd.-Norr. nation i Upsala.

ALFRED ALSTRÖM. Stud. ex. 73, lär. v. Elisb. läns Folkhögskola 80, förestånd. 82 darsst. o. sedan 86 v. Göteborg. o. Bohus läns folkhögskola. Ord. i Grebbestads municipalnämnd sedan 03, styr. led. i Bohusl. E. Banks adf. kontor 02.

THORE ENGSTRÖMER. F. 78, stud.-ex. 96, jur. kand.-ex. 01, ff. fiskal i Sv. Hoir. 07, jur. lic. 08, jur. ut. doktor s. å., docent i speciell privaträtt, s. å. I dagarne utnämnd t. professor i processrätt v. Upsala Univ.

EDVARD RODHE. F. 78. Teol. o. fil. kand., doc. i kyrkohistoria vid Lunds univ. 05; i dagarne utnämnd till professor i praktisk teologi vid Upsala universitet.

HERMAN FRIEDLÄNDER. Sedan 67 innehafvare af manufakturfirman H. Schücks Enka & Co. i Stockholm. Grundade 73 Bultfabriksaktiebolaget vid Hallstahammar, en ständigt framåtstående storiindustriell anläggning, hvars ekonomiska ledning stiftarne omhänderhaft. En af stiftarne af o. principalerna i Barnsjukhuset Samariten i Stockholm. Framstående konstsamlare o. mecenat, donator af betydande belopp till välgörande ändamål; donerade på sin tid 40,000 kr. till Stockholms Handelshöskolas byggnadsfond och har nu, på sin 70-årsdag, öfverlemnadt ytterligare 100,000 kronor till samma Handelshöskola till utrikes stipendieresor.

FREDRIK PEGELOW. Stud.-ex. 70, afg.-ex. Teknol. Inst. 73, elev v. Stat. Jernv.-traf. maskinafd., s. å., maskiningeniör 84, maskindirektör 91, verkst. direktör i Sthlm.—Vesterås—Bergsl. nya jernv. A.-B. 99—07, generaldirektör o. chef i K. Jernvägsstyrelsen 07. Led. af Riksd. A. K. 97—99. Hänvisa t. biografi o. helsidesporträtt årg IX:9.

AUGUST HERTZ. Etablerade på sin tid vinhandelsfirman J. A. Hertz & Co. i Göteborg och var under ca 30 år dess innehafvare, är verkst. direktör för det aktiebolag hvar till firman senare ombildades. — Jemväl verkst. direktör i A.-B. Göteborgs Arkader. — Sedan 96 ledamot af Göteborgs stadsfullmäktige o. synnerligen verksam i dess kommittéarbete, särskildt rörande hamn- o. kommunikationsfrågor. At Göteborgs Frihamnsfråga har H. egnat ett högst värdefullt utredningsarbete, förenadt med betydande kostnader, hvarigenom denna angelägenhet drifvits mer och mer fram emot sitt förverkligande. — Genom Hs frikostiga tillskyndan möjliggjordes också den af Exportföreningen tillsatta s. k. exporttariffkommittén, af hvilken H. jemväl utsågs till ledamot. I dessa dagar har namnet J. A. Hertz väckt en alldeles särskild uppmärksamhet med anledning af det erbjudande han gjort att bekosta inköpet af sex kulsprutor för

bruk vid infanteriet, ett erbjudande som med tacksamhet af krigsministern antagits.

JOHN MONTGOMERY. U.-löjtn. v. Svea Lifg. 81, major v. F. Lifgren-reg. 05, öfv. löjtn. v. N. Skån. inf.-reg. 09, i dagarne utn. t. öfverste o. chef i S. Skån. Inf.-reg. Lärare i krigskonst v. Krigsskolan 92—04; sekret. i kommittén i. utarbet. af ny skjutinstruktion i. infant. 05—06; led. af kommittén i. omarbet. af excersisregl. i. infant. 10—12.

CARL HELLQVIST. Verkmästare v. Bergslag, jernv.-verkstad i Ämål. Led. af drätselkam., byggn.-nämnden; v. brandchef.

AUGUST LINDELL. Stud.-ex. 83, fil. lic. 98, inträdde i Kristianstads E. Banks tjenst 99, fil. dr. 1900, anst. v. Svalöfs o. Vermlands folkhögskolor, föreståndare i Dalarnes folkhögskola i Fornby sedan 08.

AUGUST LUDVIG ISACSON. Delegare i firman N. Barriasson & Co. Cognac, svensk v. konsul samt ordf. i Svenska föreningen derst.

CARL BJÖRCK †. Stud. ex. 70, med. lic. 78, stadsläkare i Falkenberg 79—81, prov. läkare i Falkenbergs distr. 79—04. Led. af Riksd. A. K. 97—02, led. af F. K. 05—11.

VICTOR SVENSON †. Innehafvare af firman Svenson & Hagberg i Borås. Bildade 95 appreterings A.-B. Norden, var dess hufvuddelägare och verkst. direktör. Delegare och styr. led. i ett antal af Borås större industriföretag. Led. af styr. i Borås E. Bank, hufvudman i Borås Sparbank, led. af styr. i Borås—Herrlj. jernv. A.-B.; fullmäktig i S. Elisb. läns handelskammare, led. af styr. i Boråskretsen af Sv. Textilindustriförbund, ordf. i styr. i Borås Vin- o. Spirit. A.-B., led. af styr. i A.-B. Borås Tidning. Led. af stadsfullmäktige sedan 05, led. af drätselk. 95—07, led. af landstinget 08—09. Led. af styr. i Tekn. elem. skolan.

JOHAN WIREN †. Stud. ex. 78, inträdde efter afslutade studier v. Upsala univ. vid Stockholms Dagblads redaktion 86, red. sekret. 88, utg. o. bitrad. redaktör 01—07. Framstående led. af Publicistklubben, på sin tid dess ordf., samt i Sv. Tidsn. utgifvarfören., och var dess styr. ordf. 06—07.

C. R. R. SANDBERG †. F. d. löjtn. v. Hels. reg., gymnastikdir. 91, sedan 93 bosatt i S:t Petersburg ss. gymna-dir.

Att beakta:

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för H. & D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall, utöfver vanligt honorar, få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, — eventuellt omnämmande, — då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

Foto. Borg-Mesch, Kiruna.

Kitchen: Kem. A.-E. Bengt Silfversparre, Stålm Öbg.

FRÅN SVENSKA FATTIGVÅRDSFÖRBUNDETS KURS I KIRUNA den 31 mars—3 april.

De sittande personerna äro, fr. v. till h.: kyrkoh. Ahlfort, Jockmock; skolköksinspektisen frkn Kerstin Hesselgren, Stockholm; ordf. i Sv. Fattigvårdsförbundets arbetskommitté red. G. H. von Koch, Stockholm; ordf. i Juckasjärvi fattigvårdsstyrelse O. W. Stenudd, Kiruna; öfverlärlaren J. Emil Björkman, Kiruna; fil. dr V. Berglund, Kiruna; pastor L. J. Ramström, Kiruna. — (Samtliga föreläsare eller funktionärer vid kurserna.

Svenska Fattigvårdsförbundet, som årligen anordnar kurser i skilda delar af landet för spridande af intresse för och kunskap i fattigvårdsfrågan, har hållit sin senaste kurs, afsedd för Norrbottens län, i Kiruna den 31 mars—3 april. Kursen, till hvars anordnande medel anslagits af Juckasjärvi kommunalstämma och Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, var talrikt besökt, särskildt om man tager hänsyn till de långa afstånden inom den landsända, för hvilken den var afsedd.

Till H. 8. D. har blifvit insändt vidstående fotografi, taget af numera aflidne doktor C. Gustafson i Hessleholm, jämte den vid samma tillfälle gjorda uppteckningen af Listers lefnadsöden. Vi återgifva anteckningarne ordgrannt som följer:

George Frédéric Lister, född i Marseille 33, fadern engelsman, modern fransyska. Kom som zuav vid unga år till Tunis, därefter 1854 till Korsika. Inspekterades där ytterligare och genom Dardanellerna förbi Konstantinopel till Krim, där han låg i sex månader. Deltog i slagen vid Inkerman och Paloglavo, blef där sårad i armen af ett kosackhugg och tillfangtagen samt förd till Sebastopol, där han hölls internerad i sex veckor, hvarefter han i sällskap med en mängd andra fångar fördes först till Moskwa och sedan till Petersburg. Under denna transport, då två och två ked-

DEN FRANSKE LAPPEN "LISTER" OCH HANS HUSTRU. — (Efter fotografi.)

jades vid hvarandra, slet Lister förfärligt ondt. Fångarne behandlades som hundar af sina väktare. Vid framkomsten till Petersburg tog franske ministern hand om dem, behandlade dem väl och gäfvade dem nya rena kläder. De fördes nu ombord på ett franskt fartyg och forslades till Marseille. Här tog nu Lister afsked från krigstjänsten och tog hyra på ett handelsfartyg, med hvilket han kom till Newyork. Ifrån Newyork kom han till Amsterdam och Bremen samt slutligen till Göteborg. Afmönstrade därstädes och tog sig nu före att med en kramlada vandra genom Sverige norrut till Haparanda och därifrån genom Finland till Helsingfors. Var här en tid slaktare, men då den sysselsättningen icke slog väl ut, vandrade han samma väg tillbaka igen och kom så till Frostviken under det fransk-tyska kriget pägick som bäst. Här uppe i Frostviken gjorde han bekantskap med den unga lappflickan Hilma Elisabet Klements. "Hon var så god, så vacker". Här ingick han nu äktenskap med henne. Och stannade sedan hela sitt lif däruppe i Norden. Sysselsatte sig en lång tid med handel och var då boende i Östersund men flyttade så småningom åter till Frostviken och är nu bosatt i Undersåker, där han och hans hustru bebo en liten anspråklös stuga. Två barn finnas i äktenskapet. En dotter är gift i Amerika och en son är nybyggare i Wallbo. Gumman orkar ingenting göra, men gubben sysslar med förfärdigande af kvastis och andra småsaker, med hvilka han vandrar omkring, trogen sin krämare-sed.

Mul- och klöfsjukan, den farliga kreatursfarsoten, har i år uppträdt synnerligen elakartadt på skilda platser inom Malmöhus och Kristianstads län. Hela kreatursbesättningar ha måst nedslaktas därvid staten trätt emellan med ersättning. Utförelseförbud från vissa trakter är utfärdadt och faran för vidare spridande är öfverhängande.

MUL- OCH KLÖFSJUKAN I SKÅNE. Militär bevakar från smittadt område i Norra Skräflinge ledande landsväg. — (Foto. Nilsson, Kristianstad)

INNEHÅLL: Justitierådet Axel Borgström, biografi och helsidesporträtt. — Från Nationalmuseum af intendenten Ludvig Looström (rikt illustr.). — Beatrice Dickson, 60 år. — Svenskt ministerskifte i Berlin. — Löjtn. Dahlbecks flygningar. — Ögonblicksbilder från oroligheterna i Peking. — Fursten af Samos mördad. — Kriget i Tripolis. — Prinsen af Wales i Paris. — Ölfren från Maine begravas. — Oxford—Cambridge-matchen. — Sv. Fattigvårdsförbundets kurs i Kiruna. — Den franske lappen Lister. — Mul- och klöfsjukan i Skåne. — Krigsautomobil. — Vandringspris till Olympiska spelen. — Veckans porträttgalleri.